

ДО
НАУЧНОТО ЖУРИ ЗА ЗАЩИТА
НА ДИСЕРТАЦИОНЕН ТРУД
НА ДОКТОРАНТКАТА ЖАНЕТА
ХРИСТОВА ПЕТКОВА
ЮЗУ „НЕОФИТ РИЛСКИ”

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Андрей Александров,
Институт за държавата и правото при БАН

Уважаеми колеги,

Със заповед на Ректора на ЮЗУ „Неофит Рилски” № 622 от 28.02.2018 г. съм определен за член на научното жури за провеждане на публична защита за присъждане на ОНС „доктор” на Жанета Христова Петкова – докторант на самостоятелна подготовка по „Трудово право и обществено осигуряване” към катедра „Гражданскоправни науки” на Правно-историческия факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски”, с тема на дисертационния труд: „Социално осигуряване на самоосигуряващите се лица”. На първото заседание на журито ми беше възложено изготвянето на становище по така представения труд.

Намирам, че предложеният дисертационен труд *„Социално осигуряване на самоосигуряващите се лица”* представлява стойностно научно изследване по един недостатъчно развит в осигурителноправната ни доктрина въпрос и е свидетелство за научно-изследователския потенциал на авторката, заслужаващо искрени поздравления.

1. Трудът е *оригинално научно постижение с научно-приложно значение* по смисъла на чл. 6, ал. 3 ЗРАСРБ. Той показва задълбочените познания на авторката не само по осигурително право, но и по обща теория на правото, трудово, гражданско и административно право, както и способността ѝ да използва тези знания за самостоятелни научни изследвания.

Дисертацията е в обем от 213 страници, включително съдържание и списък на използваната литература – над 100 заглавия на български, английски и руски език. Изложението е разделено на: въведение, четири глави с вътрешни подразделения и

заклучение. Намирам изложението за правилно изградено в структурно отношение, което му придава баланс и логическа завършеност.

Дисертантката Жанета Петкова анализира критично действащата правна уредба, обосновава сериозни научни изводи, дава редица предложения за усъвършенстване на закона. Доколкото бих се съгласил с всяко от тях е отделен въпрос (трудно ми е да приема например, че едно правно-техническо по характера си решение като обособяването на отделен систематичен раздел в КСО, в който да бъдат самостоятелно уредени кръгът на самоосигуряващите се лица, както и всички елементи на техните осигурителни правоотношения, ще създаде яснота и сигурност при тълкуването и прилагането на закона; съмнява ме и че създаването на специално подразделение в НОИ, отговарящо за осигуряването на самоосигуряващите се лица, ще способства за подобряване на административната практика), но по-същественото е, че всяко от тези предложения е обстойно аргументирано и отразява собствените възгледи на авторката. Впрочем, по-голямата част от предложенията *de lege ferenda* напълно подкрепям, напр. *„да бъде въведена разпоредба, по силата на която когато престацията по граждански договор, по който изпълнител е самоосигуряващо се лице, не е свързана с предмета на дейност на лицето като самоосигуряващо се, то да се осигурява по гражданския договор на основание чл. 4, ал. 3, т. 6 КСО, като вноските се разпределят между него и възложителя въз основа на чл. 6, ал. 3 КСО.“*

2. Трудът е насочен към решаване на важни научни и научно-приложни проблеми, съответства на съвременните достижения на правната наука и ги доразвива творчески.

Пример за задълбочен научен анализ е изложението относно юридическите признаци на самоосигуряващото се лице. Като анализира обстойно всеки от тях, посочва съществуващата в момента легална дефиниция в чл. 5, ал. 2 КСО („Самоосигуряващ се е физическо лице, което е длъжно да внася осигурителни вноски за своя сметка“) и се позовава на чуждестранния опит в регулирането на тези отношения, авторката достига до формулирането на значително по-пълна и юридически коректна дефиниция: „Самоосигуряващо се е всяко физическо лице, което извършва по занятие с цел печалба независима трудова дейност от свое име, за своя сметка и на свой риск“ (с. 62).

Впечатление прави широкото използване на **сравнително-правния метод** на изследване, който позволява на дисертантката да проследи съответната правна уредба в други европейски държави и да предложи заимстването на решения, които според нея са

